

Butikker og Lagere skulde lukkes noget tidligere, nemlig Kl. 6 Mandag, Onsdag og Torsdag, Kl. 7 Tirsdag og Fredag og Kl. 9 om Lørdagen. Det er den Tilstand, der bestaar endnu, idet den ministerielle Bekendtgørelse stadig er i Kraft. Nu hørte vi ved Forelæggelsen, at man selvfølgelig ikke godt kan opretholde Paabudet om den tidlige Lukning i Sommerhalvaaret, naar der ikke skal Belysning og Opvarmning til. Og Ministeren mente da, at der kunde være Grund til gennem det foreliggende Lovforslag at bestemme, at vi gik tilbage til Bestemmelserne i den i Efteraaret vedtagne midlertidige Lov. Han sagde, at det vilde være lidt underligt, om vi straks skulde gaa til at holde aabent til Kl. 8, medens der for Tiden lukkes Kl. 6, og han mente, at der til Efteraaret ingen Sandsynlighed var for, at der vilde blive rigeligere med Brændsel og Belysning end i Øjeblikket; det vilde saa alligevel være nødvendigt at gaa til en Lov for Vinterhalvaaret. Derfor havde han taget den mellemliggende Tid, Sommerhalvaaret, med. Det Forslag, der nu foreligger til Behandling, skulde altsaa gælde for baade den kommende Sommer og den kommende Vinter. Loven skulde kun gælde for et Aar og skulde altsaa ogsaa være en midlertidig Lov. Da vi i Efteraaret behandlede den midlertidige Lov, der var begrundet i Knapheden paa Brændsels- og Belysningsmidler, blev dette Lovforslag modtaget med Velvilje fra alle Sider og fremmet hurtigt og uden Modstand. Naar den højttærede Minister nu igen forelægger Forslag til en midlertidig Lov, som medtager Sommerhalvaaret, kan det for denne Tids Vedkommende ikke begrundes med Mangelen paa Belysnings- og Brændselsmidler. Derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke saa godt gaa med til disse Bestemmelser for Sommerens Vedkommende. Fra tidligere Forhandlinger om Lovforslaget angaaende Tidspunktet for Lukning af Butikker og Lagere vil det erindres, at jeg har meget imod, at Lovgivningsmagten beskæftiger sig med at fastsætte dette Tidspunkt, undtagen naar Almenvellet kræver det, saaledes som Tilfældet var; da vi i Efteraaret vedtog den midlertidige Lukkelov. Jeg kan derfor ikke give det foreliggende Lovforslag saa ubetinget en Tilslutning, som jeg kunde give det tilsvarende Lovforslag sidste Efteraar. Jeg skal fuldstændig afholde mig fra at argumentere mod Princippet, idet min Stilling er noksom bekendt fra tidligere Forhandlinger. Jeg skal kun sige, at jeg maa forbeholde

mig mit Partis og min Stilling til Lovforslaget under dets videre Behandling her i Tinget.

C. C. Andersen: De Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovforslag, er allerede prøvede i det praktiske Liv og, som det synes, med ret tilfredsstillende Resultat. I alt Fald tror jeg at turde sige, at det Resultat, som Loven af 30. Oktober 1916 har ført til, for Københavns Vedkommende har vundet almindelig Tilslutning, ikke alene hos de handlende, men ogsaa hos Forbrugerne. Jeg vil derfor kunne give Lovforslaget min Tilslutning og paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling.

Poul Rasmusen: Motivet til dette Lovforslags Fremkomst er jo, at vi i Vintertiden har haft den tidlige Lukketid Kl. 6, og at hvis den nu gældende Lovgivning skulde vedblive at gælde, vilde det føre til, at saa snart den Begrundelse, som ligger i Hensynet til Besparelse af Lys og Varme, helt eller delvis faldt bort, vilde vi falde tilbage paa dette, at Butikkerne holdt aabent til Kl. 8. Det er jo klart, at dette: for nogle faa Maaneders Vedkommende uden anden Grund end den nævnte at sætte en saa stor Forskel paa Lukketiden som 2 Timer, vilde meget let kunne bringe Forvirring. Og det bliver jo, som det vil være de ærede Medlemmer klart, vanskeligere og vanskeligere for Folk i Almindelighed at holde Rede paa de forskellige Bestemmelser og overholde alle de Love og Forskrifter, der udstedes. Det forekommer mig derfor, at der kunde være nogen Grund til for denne Sommers Vedkommende at fastsætte en Lukketid i Lighed med den, der er fastsat i den Lov, som udløb den 1. April. Jeg forstaar godt, at man fra andre Sider kan nære Betænkelighed herved. Der har i flere Aar staaet en vis Kamp om, hvorvidt Butikkerne skulde holdes aabne til Kl. 7 eller til Kl. 8, ligesom man tidligere stredes om, hvorvidt man overhovedet skulde gaa til en lovbestemt Lukketid. Dette Skridt gjorde man imidlertid, man fastslog det Princip i vor Lovgivning og bestemte ved Lov, at herefter skulde Butikkerne lukkes Kl. 8. Altsaa, Princippet er indført, og tilbage staar saa Spørgsmaalet om, naar man har lovgivet om Sagen: Hvor sætter man saa Grænsen, skal man sætte den til Kl. 7 eller til Kl. 8? Da Kravet om 7-Lukningen blev rejst første Gang, mødte det megen Modstand, og det har